

การศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้านในการแก้ไขปัญหาเสพติด
กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการ
หมู่บ้าน ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อระดับการมีส่วนร่วม และปัญหา อุปสรรค แนวทางแก้ไขปัญหา
ยาเสพติด ประชากรจำนวน 550 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ คณะกรรมการหมู่บ้าน
ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสิงห์บุรี จำนวน 110 คน เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถาม โดยใช้
สถิติความถี่ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) ค่าสถิติ T – test
และ F – test

ผลการศึกษาพบว่า คณะกรรมการหมู่บ้าน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 35 –
44 ปี จบการศึกษาสูงสุดระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพเกษตรกรกรรม สถานภาพทางครอบครัว
สมรสแล้ว รายได้ต่อเดือน ระหว่าง 4,001 – 7,000 บาท และมีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ระหว่าง
6 – 10 ปี ระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดในภาพรวม ในระดับปานกลาง โดยด้าน
การป้องกันมีส่วนร่วมในระดับมาก ด้านการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีส่วนร่วม
ระดับปานกลาง และด้านการปราบปรามมีส่วนร่วมระดับน้อย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อระดับ
การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการหมู่บ้าน พบว่า เพศชายมีระดับการมีส่วนร่วมสูงกว่าเพศหญิง
ช่วงอายุที่มากกว่ามีส่วนร่วมในระดับที่สูงกว่า และที่มีรายได้โดยเฉลี่ยที่มากกว่ามีส่วนร่วมในระดับ
ที่สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคณะกรรมการหมู่บ้านที่มีอาชีพ สถานภาพทาง
ครอบครัว และระยะเวลาการดำรงตำแหน่งที่ต่างกัน มีส่วนร่วมในระดับที่ไม่แตกต่างกัน และปัญหา
อุปสรรค แนวทางแก้ไข พบว่า เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ไม่เต็มความสามารถ แสวงหาผลประโยชน์
ขาดงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ รวมทั้งครอบครัวไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร แนวทางแก้ไข ควรเร่งรัด
เจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานอย่างจริงจัง สนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอ รมรงค์
สร้างจิตสำนึกแก่ครัวเรือน หมู่บ้าน อบรบให้ความรู้ จัดเวทีชาวบ้าน และการส่งเสริมกีฬา อาชีพ เพื่อ
ให้เข้มแข็ง รวมทั้งลงโทษผู้กระทำความผิดให้หนักขึ้น